

Biotop – Park

Biotop – soubor veškerých neživých (abiotických) a živých (biotických) činitelů, které na konkrétním místě ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí- stanoviště, které splňuje nároky příznačné pro druhy rostlin, živočichů nebo biocenóz. Pojem biotop se vždy vztahuje ke konkrétnímu druhu či společenstvu. (Malý ekologický a environmentální slovníček – A. Máchal-J.Husták-G.Slámová)

Lidská sídla, ať už vesnice nebo město, nejsou pro zvířata a rostliny přirozené prostředí. Je to biotop uměle vytvořený člověkem pro jeho vlastní potřeby.

I ve městech však najdeme mnohé biotopy, místa jako zahrady, PARKY, rybníky a stěny, které se skoro neliší od přírodních typů prostředí a tvoří ve městech či vesnicích svébytnou jednotku. Biotop park je uměle vytvořený člověkem a člověk se o něj nadále musí starat.

Dávné městské veřejné parky vznikly ze starých zahrad. Např. V Brně již od roku 1785 byla přeměněna Jezuitská zahrada ve veřejný sad. Postupně se zpřístupňovaly některé soukromé zahrady. Prvním, nově pro veřejnost založeným parkem v českých zemích byla Lidová zahrada v Praze, dnešní Chotkovy sady.

Flóra

Rostliny v parcích, zahradách i sídlištní zeleň naše prostředí nejen zkrášlují, ale také zachycují prach, zvlhčují ovzduší, poskytují stín, snižují v parných dnech teplotu okolí, snižují hlučnost prostředí. Veškerá zeleň si zasluhuje naši péči. Park s roztroušenými stromy a keři se nazývá anglický park. Ve francouzském parku (zahradě) jsou dřeviny i byliny vysazeny do ozdobných alejí, pruhů a záhonů.

Veřejná zeleň:

- základní plochy: parky (okrskové, obvodové a ústřední), dětské parky, uliční zeleň, sadovnické úpravy veřejných prostranství
- doplňkové plochy: lesní parky, zeleň v rekreačních oblastech, lázeňské parky, historické parky a zahrady atd.

V parcích se vyskytují okrasné dřeviny a keře, které jsou základním prvkem. Park se mění v každém ročním období, protože zde rostou jak stálezelené dřeviny, tak i opadavé a ty mění ke konci vegetace výrazně barvou. Park proto vystřídá celou škálu barev – zelenou, žlutou, červenou a také hnědou. Mezi opadavé dřeviny patří jehličnany jako jedle, cypřiše, jalovce, borovice, smrky, modřiny,...

Z okrasných keřů jsou v parcích vysazovány často nepůvodní druhy, kt. Jsou k nám přivezeny z různých oblastí světa. Jsou to např. tamaryšek, plamének, magnolie, zlatice a častým zástupcem jsou také keře růže.

V parcích jsou také vystavěny umělé rybníky, v jejichž blízkosti rostou specifické druhy dřevin. Např. vrby, olše, topoly. Mezi květiny rostoucí u rybníků patří blatouchy, kasatce.

V samotném rybníku pak rostou lekníny, rákosí a různé druhy řas.

Fauna

V parcích se hojně vyskytují veverky, ježci, krtci, lasičky, myši, ... U rybníků divoké kachny, labutě.

Nejkrásnější v parcích jsou ptáci - vrabec domácí, zvonek zelený, drozd zpěvný, hrdlička zahradní (balkánská), která se v posledních desetiletích rozšířila po celé Evropě, kavka obecná, holub domácí, hrdlička zahradní, sova pálená, sýček obecný, poštolka obecná, vlaštovka obecná, jiříčka obecná, hýl obecný, pěnkava obecná, chocholouš obecný.

Park nabízí místo pro oddech, ale také sledování zvířat ve volné přírodě.